

Naturglimtar i november

Vacker eftermiddag med klarblå himmel och plus 4 grader. Tänkte göra en skogsvandring norr om staden. Ingen snö i staden men ca 1 mil norr därom upptäckte jag ett vitt landskap med ca 3 cm snö.

Vandrade längs den bommade bilvägen ner mot Lundbosjön. Älg och rävspår upptäcktes snart tvärs över vägen. Nere vid stugområden vid sjön hängde fågelmatare. Kunde urskilja talgoxe, blåmes, nötväcka, björktrast och två bortflygande nötskrikor. På håll hördes domherrens mjukt flöjtande "dju" och större hackspettens pickande på tallkottar i någon torraka.

Vek av från bilvägen och fortsatte på den gamla skogsvägen över den stelfrusna myren. Stannade vid en ovanligt stor enbuske som hade ca 2 dm tjock stam i brösthöjd. Hittade även ett vackert litet fågelbo långt ut på en buske. Rent och snyggt utan något rötägg. Tydligen en lyckad häckning för denna sångare.

Vandrade upp till Lundbo, som är ett gammalt övergivet torp. Den stora gamla asken strax utanför torpet skulle kunna berätta om torparens hårda liv med stenbrytning och dikesgrävning. Odlingsrösen och gamla åkerkanter nu bevuxna med grova granar vittnade om torparens slit och vedermödor.

Vid körvägen efter torpet hade en orre, en sork och en mård korsat vägen. Vintermyggor flög längs vägen trots den låga temperaturen. På myren längs vägen hade hackspettar hittat skalbaggs-larver under barken. Stammarna lyste ljusbruna och larvernans gnagmönster blottades som ett märkligt skriftspråk. En flock sidensvansar flög över vägen söderut. Färska älgspår visade djurens senaste födoval, björksly i vägkanten.

Den korta dagen började skymma vid 15-tiden. Himmeln lyste vackert gulröd i sydväst. Kom tillbaka till Lundbosjön och passerade dammluckorna vid ett utlopp. Stannade till för att kanske kunna se mink där. Då flög strömstaren fram under bron. Satte sig vackert nigande på en sten mitt i det forsande vattnet. Studerade fågeln som konstigt nog inte dök ned i vattnet för att hämta nattsländlarver utan istället simmade fram och tillbaka doppande näbben i vattnet, som om den där hittade ytliga insekter.

Den fridfulla tysta skymningen stördes vid passagen av stugområdet av en utspringande gällt skällande revirhävdande hund. Hackspetten som tidigare hördes på håll satt nu högt upp i en torraka som stod ensam på hygget. Kotten bearbetades intensivt på jakt efter feta tallfrön. I sista vägkurvan innan jag kom fram till bilen syntes plötsligt en älg, som betade björksly på ett litet kalhygge. Det brakade i ordentligt då älgen sprang in i den täta mörka skogen. Nu var det nästan helmörkt men himmeln lyste eldröd i sydväst när jag åkte tillbaka mot staden. Även den ofta trista och grå november har sina ljuspunkter i naturen.

Per-Olof Erickson

Naturskyddsföreningen i Gävleborgs Län